ANUL XIII. No. 1836 — 4 PAGINI 3 LEI — Miercuri 9 Octombrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000
Un număr vechiu . . . . . Lei 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon: Direcție 3.26.60, Administrație 3.26.60, Redacție și Provincie 3.26.69

Harlem-ul râde...

sau: după victoriile lui Joe Louis și George Godfrey

Au trecut două săptămâni de la matchul Max Baer-Joe Louis.

Odată cu ultimele reflectoare de pe stadion, s'a stins și faima lui Baer. A sfârâit în azurul gloriei, a pălit treptat și s'a înnecat în întunericul din care a răzbit cândva, ca un zâmbet. Ca zâmbetul lui Baer.

Pe întinsul arenei «*Yankee Stadium*» s'a implântat iar bezna. Un negru de zgură. Ca fața învingătorului. Ca fața lui Joe Louis și a miilor de negri veniți să-și vadă, să-și încurajeze și să-și stâlcească idolul, sub șuieratul vijelios al aplauzelor și al chiotelor de bucurie...

In toată lumea, înfrângerea lui Baer a sclipit ca un fulger. A stârnit nedumeriri și panică. Și a pierit apoi, tot ca un fulger.

Nici când, un lucru nu s'a fixat în atențiunea omenirii, mai mult de-o clipă.

Pe albul filelor de ziar s'au imprimat rânduri negre, vestind înfrângerea lui Baer. S'au făcut comentarii. Dar vremea a înnecat evenimentul, trecându-l rapid și inevitabil, la rebut.

Cine mai vorbește astăzi de înfrângerea lui Baer?... Cine se mai miră astăzi de iuțeala victoriei lui Joe Louis?...

...Și totuși, există un loc unde victoria lui Joe Louis continuă să fie actuală. Există un loc unde victoria aceasta a deschis o nesfârșită sărbătoare, a fost înscrisă cu roșu în calendarul bucuriilor și este sărbătorită, de atunci, cu procesiuni și chiote, de slavă neîntreruptă.

In Harlem...

N'am văzut colțul acesta de metropolă new-yorkeză, locuit numai de negri. Nu am văzut citadela aceasta de culoare a new-yorkezilor cu pielea bronzată și dinții albi, ca o reclamă, pentru Kolynos.

Dar, ziarele străine sunt pline zilnic de fotografii din Harlem. De două săptămâni, presa străină arborează neîncetat fotografii din Harlemul în sărbătare pentru Joe Louis.

Sunt în Harlem procesiuni nesfârșite și zgomotoase. Sunt zâmbete albe, crestate pe fețe negre și contractate. Sunt chiote de bucurie nesfârșită pentru o nouă victorie a unui negru, într'un sport în care negrii au răzbit greu peste inimiciția albilor...

De două săptămâni, Harlem-ul negrilor din New-York freamătă. Se

Godfrey, este declarat învingător asupra lui Pierre Charles

cântă acolo, se bea, se râde și se chiuește...

Se sărbătorește neîncetat victoria lui Joe Louis.

Ce sens au procesiunile acestea?

Există un colț din New-York unde victoria lui Joe Louis a fost așteptată cu tremurări de emoție generală. Există un colț de lume unde victoria aceasta pârâe în procesiuni de veselie și sărbătoare.

Există un colț de pământ unde se sărbătorește o nouă victorie a negrilor asupra albilor. Sute de mii de negri rânjesc cu dinții albi și umezi o bucurie care le-a fost sorțită rar.

E dreptul lor s'o facă.

S'o facă oricum. Cu procesiuni imense. Cu cohorte cari merg încet. Cu facle aprinse. Cu zâmbete și urări. Căci în victoriile acestea sticlește o superioritate pe care negrii au obținut-o foarte rar asupra albilor. Căci, victoriile acestea răscumpără zeci de ani de ironie asupritoare, de piedici și de șicane cu cari albii din boxul american au înnebunit neîncetat, campionii negrii...

Nicăeri, antipatia pentru «oamenii de culoare» n'a fost păstrată cu aceiaș veche și vajnică aversiune, ca în box. In calea negrilor, yankeii au pus neîntrerupt obstacole. Le-au sufocat ascensiunea. I-au gâtuit în clipa în care au început să se afirme.

Louis este o mică și surprinzătoare excepție. O excepție care n'a ajuns încă la titlul mondial..

Deaceia, este explicabil delirul Harlem-ului pentru victoria noului idol. Pentru noua și așteptata victorie a unui negru.

Dar, victoria lui Joe Louis a fost de bun augur.

Căci, ceiace n'a reușit un singur negru dela Johnson, sunt pe cale acum să izbutească doi.

Joe Louis este campion spiritual al lumii. Campion mondial la categoria grea. Iar Godfrey, într'o glumă penibilă, dar autentică, regizată de I. B. U., și-a însușit deasemeni titlul de campion al lumii la categoria grea.

Doi negri, campioni mondiali... Doi negri, în același timp.

Deaceia, Harlem-ul râde. Deaceia pe ulițele Harlem-ului procesiunile de bucurie chiuită nu s'au sfârșit încă, iar zeci de mii de negri își

Mama lui Joe Louis

plimbă în cohorte delirul biruinței, capete negre și zâmbete albe.

Harlem-ul râde...

George Fulga

Pentru a 3-a oară Reti-Hamburger campioni la dublu domni

D-ra Somogyi din nou campioană la doamne

Două finale foarte interesante

Eri după amiază pe terenurile Tennis Clubului Român s'au lichidat două probe ale campionatelor naționale de tennis. Un public select a avut ocazia să asiste la două finale foarte frumoase, disputate într'o atmosferă demnă finalelor naționale ale României.

La simplu doamne a câștigat din nou d-ra *Somogyi* după o luptă foarte strânsă și palpitantă. Deși susținută de public, d-na Popper a fost nevoită să cedeze unei adversare care posedă mai multă rezistență. Scorul de 6-3, 3-6, 6-3 poate fi considerat ca real. Invingătoarea a meritat pe deplin victoria..

La dublu domni s'au disputat mai întâiu cele două semifinale, dintre cari cea mai interesantă a fost acea între clujenii Pusztay-Wartemberg și Poulieff - Schmidt.

Bucureștenii au câștigat în 4 seturi. Pusztay a fost cel mai bun dintre învinși, dovedindu-se ca un foarte bun jucător și la dublu. Lupta a fost destul de strânsă: 7-5, 6-2, 7-9, 6-2. Cealaltă semifinală n'a fost interesantă, din cauză că arădeanul Gitta, handicapat de racheta ruptă n'a putut opune nicio rezistență, ceeace reese și din scorul prea categoric. Reti - Hamburger câștigă cu 6-2, 6-0, 6-0.

Finala între Schmidt - Poulieff și Reti - Hamburger începe într'o atmosferă foarte agitată, suporterii combatanților adunați în grupuri, vociferând cu mare febri itate. După lungi discuții, matchul final se începe la ora 4.45, după ce tecerile preferaseră să amâne matchul. Numai intervenția d-lui Caracostea, apărut cu regulamentul internațional în mână, pe teren, aplaudat frenetic de public, a calmat spiritele, obligând jucătorii să înceapă matchul..

HAMBURGER

La început, lupta e foarte strânsă, deoarece Hamburger pierde de 3 ori serviciul, dar datorită formei excelente a lui Reti, deși Schmidt-Poulieff conduce mereu, campionii de anul trecut egalează și câștigă primul set cu 7-5.

Al doilea set e mai net, deoarece teceriștii sunt demoralizați, Poulieff ratează câteva mingi ușoare. Tabela indică 6-2 pentru Reti - Hamburger.

Jocul decurge într'un tempo din ce în ce mai rapid. In al 3-lea set, într'o formă de zile mari, Hamburger anihilează ultimele eforturi ale adversarilor, cari remontează de la 2-5 la 4-5.

Numai în această perioadă a jucat Reti ceva mai slab.

RETI

Odată în plus, campionii naționali pentru a 3-a oară, perechea Reti - Hamburger s'a dovedit imbatabilă în țară. Au învins într'un stil impresionant.

Poulieff, deși a ratat câteva mingi ușoare, a jucat mult peste așteptări, reușind mingi splendide.

Schmidt, pe alocurea foarte bun, dar nervos ca deobiceiu.

Hamburger din ce în ce mai bun a furnizat o partidă splendidă mai ales în setul 3 când Reti a început să slăbească.

Reti, același excelent jucător de dublu, cu voleuri și smash-uri superbe.

Astăzi se dispută cele două semifinale de simplu domni: Schmidt - Hamburger și Poulieff - Pusztay precum și semifinalele și finala de dublu mixt.

Rezultatele tehnice:

Dublu domni, cat.. I

SEMI-FINALE

Reti - Hamburger — Botez - Gitta 6-2, 6-0, 6-0.

Schmidt - Poulieff — Pusztay-Wartemberg 7-5, 6-2, 7-9, 6-2.

FINALA

Reti - Hamburger — Schmidt - Poulieff 7-5, 6-2, 6-4.

Simplu doamne, cat. II.

FINALA

Canella - Pahler 6-1, 6-4.

Simplu domni, cat. II.

FINALA

Kuhn - Rado 6-3, 0-6, 7-5

Dublu domni, cat. II.

FINALA

Rado - Kuhn — Cerbu - Rosin 6-2, 4-6, 6-3.

Simplu doamne, cat. I.

Somogyi - Popper 6-3, 3-6, 6-3.

Organele sanitare, rugby-ul și U. F. S. R.

—xox—

Citim într'un ziar de dimineață de eri următoarea îngrijorată notiță:

«Pe terenurile dela șosea — lângă Arcul de Triumf — se practică de un număr însemnat de tineri sportivi un sport foarte frumos și bărbătesc numit rugby.

Deosebit de acest sport în fiecare zi în orele de după amiază sute de școlari se dedau celor mai variate sporturi.

Terenurile sunt însă într'o stare revoltătoare. Praful se înalță pe timp uscat în adevărați nori.

Federația căreia îi este dat în îngrijire acest teren n'are posibilități materiale de a-l îngriji așa cum ar trebui.

A lăsa sute de tineri să respire în acest iad, constitue pur și simplu un adevărat atentat la sănătate.

Tinerii școlari și jucători de rugby pot contracta pe aceste infecte maidane cele mai periculoase maladii.

Serviciul sanitar al Capitalei are datoria urgentă a se deplasa pe aceste terenuri și a lua măsurile în consecință».

E un lucru nou? Nu au mai publicat ziarele această notă de câteva ori?...

Asta e ca în anecdota cu pâinea.

— Ce e nou la jurnal, dragă? a întrebat cineva pe un vecin cufundat în răsfoirea ziarelor.

— Ai mai nimic. Adică, da. Se scumpește pâinea!...

— Te întreb ce e nou! s'a declarat nemulțumit interpelatorul.

Tot astfel deci: nimic nou în nota ziarului de dimineață. Nimic decât un apel fără rost la serviciul sanitar (dece nu la morgă?) *«să se deplaseze pe aceste terenuri și să ia... măsuri în consecință».*

*

Dar dacă totuși este ceva nou, să-l relatăm noi. La primăria municipiului București s'a depus o cerere: *«pentru că* (întrucât sau dat fiind că... exact nu ne reamintim)... *vă rugăm să binevoiți a ne acorda un sprijin pentru a putea dărui campionilor de rugby plachete, medalii și diplome»*

Iată ceva nou. Nou și semnificativ pentru tragedia rugby-ului nostru, a unui sport practicat cu entuziasm (numai cu entuziasm) de un grup de atleți resemnați cu sbucinmul unui campionat animat pe un teren părăginit, lăsat la voia întâmplării.

Arătam deunăzi că se proectează construirea a două stadioane la marginea Capitalei, că inițiativa aparține primăriei municipiului. E probabil că pe unul din aceste stadioane se va putea juca și rugby.

Și poate astfel să fie salvat acest sport bătrân, mai bătrân ca multe altele la noi.

Dar tocmai pentru că salvarea vine dela alții (tot de acolo de unde vor veni medaliile) decât dela forurile sportive, tocmai de aceasta nu ne vom putea reține o nedume-

C. DEMETRIADE

(Continuare în pag. II-a)

Tindem spre un stil românesc?

Dela footballul calculat și rafinat de acum câțiva ani, la jocul ortodox și agresiv de astăzi

Ancheta „Gazetei Sporturilor" se inaugurează mâine

Altă serie de surprize, Duminecă în divizia națională. Altă confirmare a constatării noastre că footballul românese trece printr'un moment critic.

Părerea noastră — mărturisită de altfel adesea în aceste coloane — este că footballul se află într'o perioadă de tranziție. Dela o fază strălucitoare care ne-a adus bruma de prestigiu de care ne mai bucurăm în ochii străinătății, dar care era reprezentată de o minoritate (la propriu și la figurat) concentrată în două sau trei centre ardelene, la o fază nouă.

Și foarte firească.

Ofensiva dată de footballul din vechiul regat, în general și de cel din București în special, a impus o concentrare spre București a elementelor valoroase din toată țara. La școala acestora s'au format generațiile noui. Necoapte încă, dar aspirând să ia locul primilor.

Era însă fatal să survină o schimbare. Alte temperamente la București, altă manieră de joc.

Care?

In linii foarte generale s'ar putea face o demarcație între vechea manieră de joc — și aceia în plină evoluție de astăzi. Dar numai în linii generale. Pare-se, mai mult dinamism în joc. Un joc mai (sau toc mai) atletic. UN JOC INSUFLEȚIT DE TEMPERAMENTUL LATIN.

Ceiace este — ne-au dovedit-o unele rezultate — un fapt îmbucurător.

Singurul deocamdată. Căci în celelalte privințe, în toate celelalte privințe, footballul vechi este încă superior.

Nu e vorba de echipele de astăzi din Ardeal cari sunt cele însile în regres. Ci de echipele pe țară ni le reamintim.

Aveau tot ce se cere unor echipe mari. Aveau technică aveau tactică, aveau o siluetă proprie, aveau disciplină. Nu aveau însă dinamism.

Dar dacă un football poate rezista și fără dinamism, cu dinamism dar fără caracterele enumerate mai sus nu face două parale. Câștigă un match de nu-ți vine să crezi (Juventus a bătut pe Chinezul cu 6—1!) și pierde apoi altul de o manieră care te uluiește (Juventus va pierde de Duminecă la Amefa...)

Tindem așadar spre un football nou, cu specific românese. Asta este părerea noastră. Am căutat s'o controlăm organizând o anchetă în lumea specialiștilor noștri.

Suntem în progres sau în regres?

Tindem spre un football cu specific românesc?

Iată chestiunile esențiale pe care le-am cerut limpezite de câțiva oameni de football din țară.

Răspunsurile, cele mai bine judecate, vor apare cu începere de mâine în «Gazeta Sporturilor».

Vom începe prin a publica răspunsul d-lui avocat Al. Căpățână, unul din cei mai pricepuți în treburile technice ale footballului românese.

ION VORNIC

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE TENNIS: *dela stânga la dreapta:* D-na Popper (C.A.O.) în finala de simplu doamne; Poulieff—Schmidt în finala de dublu domni; Botez—Gitta și Reti—Hamburger după semifinală; Hamburger și Reti câștigă campionatul național; Tribuna centrală; Wartemberg—Pusztay și Schmidt—Poulieff după semifinală.